

DEME PÉTER

A Pulszky Társaság – Magyar Múzeumi Egyesület köszöntője

A szerző a 20 éves Pulszky Társaság nevében köszönti a közel harminc éves MTESZ ankétot és vázolja a múzeumok és a muzeológusok előtt a közeljövőben álló feladatokat.

Tisztelt Tanácskozás, kedves Kollegák! Megtisztelő egy, immár harminc éves, vagy közel harminc éves sorozatban néhány szóval köszönteni Önöket egy olyan szakmai társaság nevében, amely még éppen csak elérte a huszadik évét. A Pulszky Társaság – Magyar Múzeumi Egyesület a rendszerváltás előtti utolsó években folytatott előkészítés után végül is de jure 1991-ben alakult meg, és azóta igyekszik a múzeumi szakma és a múzeumban dolgozók, múzeumokban, muzeális területeken dolgozók érdekeit képviselni. Sok az átfedés, ha szabad így fogalmaznom, a mostani három napos ankét előadói és a Pulszky Társaság tagjai, illetve a múzeumi területen dolgozók között. És azt gondolom, ez természetes is, hiszen számos olyan országos, országos hatókörű, megyei vagy akár szakmúzeumunk van, amelyek munkatársai meggyőződésem és tapasztalatom szerint jelentősen hozzájárulnak a tudománytörténet, a technikatörténet, az orvostörténet műveléséhez, itt is jónéhányukat köszönhetjük a teremben.

Ki tagadná, hogy nehéz időket élünk minden értelemben? Így a közgyűjtemények területén is. Sok változás kezdődött és vár még ránk. Ráadásul a pénzügyi kényszerek szorításában. Jelentős átalakítások várhatók, és ezek a jelentős átalakítások nem fogják megkönnyíteni azok életét sem, akik mondjuk, ragaszkodnának a jelenlegi állapotokhoz, de azokét sem, akik megértik a változás szükségességét. Ez a szükségesség régóta jelen van, a változás szükségességéről régóta tudunk, legfeljebb nem nagyon néztünk szembe vele, most pedig elkerülhetetlen. Ráadásul olyan körülmények között, amikor nemigen lesz időnk arra, sem a múzeumi szakmában, sem más tudományterületen, vagy a kultúra más területein, nemigen lesz időnk arra, hogy hosszan és alaposan vitatkozzunk a megoldási módokról. Azonnali, gyors döntések kellenek, és ezekben az azonnali, gyors döntésekben részt kell vennünk. Még akkor is, hogyha a végeredmény nem fogja fedni azt, amit mi szeretnénk. Hozzáteszem, természetesen egy ilyen szakmai egyesület, mint a Pulszky Társaság, de gondolom, ez másutt is így van, önmagában sem egységes. Nagyon sokféle megközelítés, nagyon sokféle vélemény, nagyon sokféle javaslat található, és nagyon nehéz még nyugodtabb körülmények között is ezeket valamifajta hangsúlyos csatornába terelni, vagy valamifajta hangsúlyt, nagyobb hangsúlyt találni, hát még ebben az átmeneti időszakban.

Társaságunk vezetése abban mindenképpen elkötelezett, hogy nem hajlandó kimaradni ezeknek a változásoknak a megismeréséből, és ha lehet, amennyire lehet, a befolyásolásából, a bennük való részvételből. Ezt szolgálta többek között a múlt hét csütörtökön tartott szokásos novemberi konferenciánk, mert nekünk is van már ilyen, amely a *Fenntartható múzeum* főcímet viselte, és számos izgalmas és érdekes kérdésről hallhattunk előadásokat közel kétszáz résztvevővel. És ezt szolgálja az is, hogy társaságunk választmánya levélben fordult a miniszter úrhoz az ICOM Magyar Nemzeti Bizottságával és az Országos Közgyűjtemények

Szövetségével együtt, kezdeményezve, felajánlva részvételünket a várható átalakításokban. És láss csodát! Két héten belül választ kaptunk. És a múlt hét péntekjén a kultúrpolitikáért felelős helyettes államtitkár meghívására egy munkamegbeszélésen vehettünk részt, más közgyűjteményi szervezetekkel együtt, amiből kiderült az, amit mondtam, hogy sűrű és nehéz feladatok várnak ránk a következő hetekben, hónapokban.

Ugyancsak nem zárkozhatunk el az elől az invitálás elől sem, amelyet az új, múzeumi negyed, az 56-osok terére tervezett új muzeális központ kormánybiztosa ajánlott fel nekünk a múlt heti konferencián, hogy abban a munkában, ami most órá vár ebben a témakörben, képviselőnkkel vegyünk részt, működjünk együtt. Azt gondolom, hogy ez a várható gyors átalakulás eléggé nyilvánvalóan attól gyors, hogy pénzügyi problémák vannak, pénzügyi megszorítások vannak, tehát szembe kell néznünk azzal is, hogy nem lesz minden megoldás, vagy a megoldások egy jelentős része nem feltétlenül lesz hosszú életű, vagy nem, és/vagy nem feltétlenül fogja a szakma jelentős része elfogadni. Mégis azt gondolom, azt gondoljuk, meggyőződésünk, hogy ebben jobb részt venni, mint kimaradni. Mert ha kimaradunk, akkor is meg fogják csinálni. Csak talán még, ha szabad így mondanom, nehezebb körülményeket teremtve.

Elnézést kérek, hogy köszöntő címén ezzel hozakodtam itt elő, de én azt gondolom, hogy az, ami most a közgyűjteményi területen várható, a kultúra és a tudomány más területein is sok ponton várható, vagy már folyamatban van. És szembe kell néznünk azzal, és szerintem önöknek is szembe kell nézni azzal, hogy ezek a jól kialakult, hagyományos szervezetek, mozgalmak, intézmények, hálózatok és konferenciák is várhatóan így vagy úgy, frissítésre, átalakításra szorulnak. Ezzel távolról sem azt akarom mondani, hogy nem lenne rendkívül gazdag a következő napok programja, nagyon is az. Csak sajnálni tudom, hogy nem tudok végig itt lenni, pedig bölcsész létemre biztos sokat tanulhatnék (ahogy már eddig is sokat tanultam) az elhangzottakból. Mindenesetre szeretnék a magam és a Pulszky Társaság nevében is jó munkát kívánni az ankét valamennyi résztvevőjének itt is, meg a holnapi és a holnaputáni helyszínen. És remélem, hogy jövő év novemberében nemcsak Tudomány Ünnepe lesz, hanem ankét is lesz, mint immáron 28 alkalommal mindig. Köszönöm, hogy meghallgattak.

A szerző elérhetősége:

Deme Péter

A Pulszky Társaság – Magyar Múzeumi Egyesület elnöke

e-mail: petedem@gmail.hu